

svarene af Lovforslaget gaae ud fra, at Ændret maa have Vidnesbyrd om sit Forhold, at det er i dets egen Interesse, at det kan have et saadant, men at dette ligesaa let kan opnaaes, om det ogsaa forbydes at meddele det i Studsmaalsbogen; det kan, sige de, for Ændrets Vedkommende opnaaes derved, at det forlanger og erholder Vidnesbyrd enten i en Bog, hvor de kunne være samlede, eller paa et særskilt Papir. Men jeg troer virkelig, at det vil være dobbelt vanskeligt for mange Ændere at faae det forlangte Studsmaal, naar Huusbonden haade skal meddele Paategning i Studsmaalsbogen og tillige give en særskilt Attest. Jeg troer, at alene denne Omstændighed vil være en Hindring for mangt et brødt Ændere for at kunne faae den Attest, det ønsker. Der er med Hensyn til Huusbondens Interesse henblevt til, at den, der søger et Ændere, kan ad andre Veie slaffe sig den fornødne Underretning om, hvorledes vedkommende Person's Forhold tidligere har været; men jeg troer, at der i det virkelige Liv kun er saa Tilfælde, hvor man ad anden Veie end netop gennem Attester kan erholde de fornødne Oplysninger; de enkelte Tilfælde, hvor man ved en aldeles privat Henvendelse til Paagjældendes tidligere Huusbond kan faae Oplysninger, ere kun saa. Jeg kan derfor fremdeles ikke indsee Nytten af det foreliggende Lovforslag, og selv om det kunde paavises, at det heller ingen Skade vilde gjøre, troer jeg ikke, at man derfor bør gjøre Ændringer i, hvad der for saa kort Tid siden er vedtaget. — Det andet Spørgsmaal, om det er rigtigt, at denne særlige Forpligtelse til at have Studsmaalsbog paahviler en vis Klasse, foreligger ikke i Forslaget; med Hensyn dertil skal jeg iøvrigt gjerne indrømme, at det for mig staaer klart, at det er en uheldig Omstændighed, at en enkelt Klasse skal være saaledes extraordinært stillet, og at jeg derfor særdeles kunde ønske, at de Betæneligheder, der næres af Saamange imod at gjøre dette yderlige Skridt, kunde bortryddes; jeg indrømmer imidlertid, at der kan reises ikke saa Betæneligheder derimod. Som en af de væsentligste anseer jeg rigtignok den at være, at det, saalænge de nuværende Regler for For-

føre en Deel Vanskeligheder og Ulemper, naar Studsmaalsbogen aldeles affkaffedes.

Justitsministeren: Med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler anførte om Muligheden af at undvære Ændrebogen, troer jeg ikke, at man vilde kunne komme til dette Resultat for Diebliffet, og det netop af den anførte Grund, at det for Fattigvæsenet har sin store Betydning, at Ændrets forskjellige Opholdssteder kunne følges med Bestemthed. Justitsministeriet har ikke troet, at der overhovedet var Opfordring til at røre ved Ændeloven, der er emaneret for saa Aar siden, og har saaledes heller ikke fundet stor Opfordring til at forsøge at understøtte det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er kommet til at lyde, og hvorefter Huusbonden ikke engang med Ændrets Samtykke kan give Paategning i Studsmaalsbogen om Ændrets Opførsel. Jeg mener, at en Lov af dette Indhold let vil lede til Gjenindsførelsen af løse Studsmaal og til Fremkaldelsen paany af alle de Ulemper, man har søgt at faae affkaffet ved dertil sigtende Lovgivningsbestemmelser i en meget lang Række af Aar. Det vil ogsaa for Huusbonden blive meget vanskeligt at give løse Studsmaal, maaskee lang Tid efter at Ændret har forladt hans Tjeneste, og han vil maaskee derved ofte kunne komme i Modsigelse med sig selv. At Ændret skal have to Bøger, en officiel for Opholdspaategninger og en privat med Vidnesbyrd, troer jeg derfor ikke vil være saa ganske heldigt. — Naar det er blevet yttret, at intet Studsmaal vil være det samme som et mindre godt Studsmaal, saa troer jeg ikke, at dette kan have Noget at sige, naar det ved Lov er foreskrevet, at Studsmaal overhovedet ikke maae gives. — Hvad angaaer den Bestemmelse, der tilsigter at forhindre offentlige Myndigheder i at gjøre andre Paategninger eller Ansørførelser i Studsmaalsbogen end de i Ændeloven udtrykkelig foreskrevne, da troer jeg, at det Samme kan naaes ad administrativ Veie; det har endogsaa fra Administrationens Side været under Overveielse, om man ikke kunde gaae et Skridt videre, idet man nemlig vilde søge at overflødiggjøre de Bemærkninger, som nu med Hensyn til Bærnepligtens Opsykkelse